

Պարույր Սևակ

Գարնանային

Գարո՜ւն է...
Փողոցով անցնում ես ակամա ժպտալով,
Ժպտալով ալիքվող մայթերին,
Շենքերին, որ իրենց վարդագույն տուֆ քարով
Թվում են քեզ այսօր անթերի:
Ուզում ես մոտենալ, մի բարի խոսք ասել
Գլանակ վաճառող ծերուկին,
Քեզ դիմող կոլխոզնիկ քեռու հետ սկսել
Մի զրույց սրտառուչ-սրտագին:
Թվում է՝ ծանոթ են անծանոթ այս կանայք,
Մտերիմ՝ աղջիկներն այս ջահել.
Թվում է՝ բոլո՜րն էլ քեզ պիտի հասկանան
Եվ նույնիսկ... կարող են քեզ սիրե՜լ...
Գարուն է...

31.III.1951թ.
Երևան

Յատուկ Պոէմ